

קיסרות הקוסמטיקה של הלנה רובינשטיין

בכיסה. הרכבת העמוסה פליטים מבתלים, וזהמה וצחנה, יצאה לדרך. "הם התייחסו אלינו בנסות", נזכרת גיור טה בכאב. "דחפו אותנו... ואנחנו עמדנו כל הדרך, לא ישבנו אף לרגע! זה היה סיוט גורא! לבסוף הגענו לבלגיה. שם השליכו לנו סניגוריות וסוכריות מבעד לי חלונות.

"כשהגענו לפאריס, המצב היה כבר קשה" מנשוא. כל הגשים נאלצו להסתתר. לא הירשו לילדים להישאר בפאריס. אמרו שעלנו לעזוב את פאריס, לכן נסעתי לי ארץ-ישראל.

את ראש השנה 1940 בילתה ניוטה בתל-אביב, אצל אחותה החיה עדיין בישראל, והמתגוררת ברמת-גן. "אחותי שכלה את בנה במלחמת יום-הכיפורים. הוא היה בן 37". היא מספרת.

גורל

אכזר

חודשים ספורים לאחר-מכן עברו ניוטה ובנו לארצות-הברית. בנו עבד עדיין בחברת וורנר, אף שלא ראה הצלחה רבה במעשיו. בסוף-שבוע אחד יצא עם כנס בן השלוש וחצי לטיול מהוץ לעיר. בדרך אירעה תאונה, והילד נהרג. בנו הפך לנכה.

בניסיון למלא את החלל הגורא שנפער בחייהם, ילדה ניוטה שני ילדים תוך ארבע השנים הבאות. אולם זמן קצר לאחר שנולד ילדה השני, ניספה בנו בתאונת מטוס. החלל שבתוכה גדל והלך.

"נשארתי לגמרי לבדי. לא היה לי כסף, ועם שני ילדים... את יכולה לתאר לעצמך. התייאשתי לגמרי מהחיים, ואמרתי שאינני מסוגלת להמשיך. כי מי שפחתי ניספתה בליטא, במילחמה. הכל היה מחריד. היי היו ממש גיהינום עלי-אדמות. בתי היתה אומרת כל הזמן, אני רוצה את אבא שלי,

והוא היה לבעלי השני. הוא פשוט נכנס לתוך המיסעדה והוצג בפני, ורק שאל אם אני נשואה. הכרתי אותו ב-28 באפריל, וב-16 במאי התחתנו. "שמו היה ברנרד מילר, והוא היה יצור" הטכסטיל הגדול ביותר בעיר שפילד שב-אנגליה. הוא היה אלמן, אב לשני ילדים גדולים, בעל בית באנגליה ועשיר מאוד. בדיוק כפי שתיארתי בפני ידידי! ב-27 באפריל, יום לפני שהכרתי אותו, תיארתי בפניהם את האיש שלו הייתי רוצה להינשא, וזה היה בדיוק האיש!

"הוא אמר לי: אני יודע שאינך מאו-הבת בי, אינך מסוגלת להתאהב בי — אבל הדברים שאעשה למענך ולמען ילדייך, ילמדו אותך לאהוב אותי".

"והכל באמת התנהל בדיוק כפי שחזה מראש. הייתי אצלו מלכה; הוא עשה כל מה שרציתי! שום בקשה שלי לא היתה מופרזת בעיניו. אבל אחרי שתי שנות נישואין חלה בעלי בלוקמיה (סרטן הדם). אמרו לו שיש לו רק ארבעה חודשי-שנים לחיות. הוא היה אז רק בן 42. נסעתי איתו מרופא אל רופא, לשווייץ, לאיטליה — אל הרופאים הנודעים ביותר בעולם. נסעתי איתו גם לישראל והוא קנה שם אדמה, רצה לבנות מיפעל. הוא היה עשיר וצעיר, נדיב ומפורסם. כל מה שאשה מסוגלת לבקש לעצמה, אבל מת כעבור שנתיים.

יורש

האימפריה

היורש נשארתי לבדי, הפעם למשך "שבע שנים ארוכות. שבע שנים חלפו, עד שנישאתי לרוי".

רוי טיטוס הוא בנה ויורשה היחידי של הלנה רובינשטיין — ה"מאדאם" כפי ש'נהגו לכנותה. במשך שנות חייה נישאה

ניוטה הזוהרת: אשת החברה הגבוהה בניו-יורק

מנשותיו הקודמות של רוי, "מספרת ניוטה. "אבל אותי זאת ילדי היא חיבבה מאוד. היא התייחסה אלי יפה והעניקה לי מתנות נפלאות. בתחילת נישואינו היה קשה מאוד. כשאמו של רוי חיה עדיין, היא ערכה קבלות-פנים רבות והיו לנו המון התחייבויות. עכשיו החיים הרבה יותר שקטים ושלווים, אבל אני אינני הטיפוס שיושב ומתבטל. אני מוכרחה לעשות דברים, לה-יות פעילה. אני קמה ב-8 בבוקר, ומתעסקת בדברים שונים — צדקה, ילדים, וכולי.

"רק עכשיו נתתי כסף כדי לשלוח לפצור עים של מלחמת יום-הכיפורים בישראל. כתבו לי שאוספים שקי-שניה בשביל ה"חיללים, וגם בזה אני עוזרת. אני תומכת בבית-יתומים בירושלים, שבו יש 150 יל-דים, ועכשיו אני בונה בית-יתומים חדש. אנחנו באים לישראל מדי-שנה. לפני כמה שנים באתי לפתיחת המוזיאון על שם הלנה רובינשטיין. יש לנו גם מיפעל-הקוסמטיקה במיגדל-העמק, ומרכז-נוער. חוץ מזה, אנחנו נוסעים הרבה. רק עכשיו חזרנו מג'מייקה, שם יש לנו בית. אנחנו מבלים שלושה וחצי חודשים בשנה ב-אירופה.

"היה לי בחיי מול אחד, מחייכת ניוטה טיטוס. "כל גבר שיצאתי איתו רצה להת-חתן איתי. זה משונה מאוד. מרבית הגברים רוצים רק להשתעשע עם נערות — ועניין הנישואין הוא רק שני-במעלה. אבל אחי זה היה שונה. לי קרו דברים אחרים.

"הנה, תראי לאיזה אושר זכיתי, סוף-סוף. רוי ואני נשואים מזה 13 שנה, ואנחנו חוגגים עכשיו את הבר-מיצוה שלנו!"

"הסיפור שלי עם רוי משעשע מאוד. ידידה שלי הפצירה בי להיפגש איתו, אחרי שאשתו השנייה מתה. היא קבעה לנו עשר פגישות, ביו אחר זו, אבל אני פשוט לא הלכתי, לאף אחת מהן. סוף-סוף כשהלכתי לפגוש אותו, זה היה בדיוק אחרי שהחתן בפעם השלישית. נפגשנו במועדון הברידג', שם אהבנו שנינו לשחק.

המנוחה

והנחלה

כאשר פגשה ניוטה את רוי לרא-שונה, נהג לבלות את ימיו ולילותיו הארוכים והעצובים במועדון הברידג', אשתו הריקנית רוני, בעלת פני הבוכה הטייער הארמוני הצבוע, היתה עסוקה מדי בהחלקה על קרח, בביקור אצל תופרות ובילויים במועדוני-לילה. רוני לא היתה יושבת-בית ולא העניקה לו את התמימות לה השתוקק. במהרה נתגלה כי רוני אירגנה את הנישור אים הללו כאמצעי להניח ידה על עושרו האגדי. רוי הסיק את המסקנות, והתגרש.

בדירתה החמימה והנעימה של ניוטה, בפארק אווניו 875 בניו-יורק, מצא רוי את העניין והקירבה, את האמון ואת התבונה שביקש חמיר. אחרי מות אמו, ביקרו להישאר גרים באותה דירה. יכולים היו לעקור אל דירתה העירונית המפורסמת של הלנה רובינשטיין, המשתרעת עליפני שלוש קומות ומכילה בתוכה את אוסף-האמנות הנודע של ה"מאדאם", אך לא עשו כן.

"הלנה רובינשטיין לא אהבה אף אחת

הקיסר טיטוס: המולטי-מיליונר

הלנה רובינשטיין פעמיים. משך 31 שנים היתה נשואה לסופר יהודי בשם טיטוס, לו ילדה שני ילדים. לאחר-מכן התגרשה ממנו, ועוד באותה שנה נישאה לנסיך גארלי. היא זכתה להאריך ימים אחרי שני בעלה. המתה לפני תשע שנים, בגיל 94. אין ספק שהחיים בצילה של אם שכזו לא היו קלים. בנה האחר של ה"מאדאם", אחיו של רוי, התאבד בהיותו של 46.

ניוטה היא אשתו הרביעית של רוי, ואלה הם נישואיו הממושכים והמאושרים ביותר, לדבריה.

"אשתו הראשונה היתה נערה אמריק-אית", מספרת ניוטה. "אבל הוא לא הספיק לחיות איתה הרבה מפני שגוייס לצבא ואחר-כך השתחרר." בנישואיו השניים חי-פש אחר בת-דמותה של אמו, והתאהב באשה מבוגרת ממנו. היא חלתה בלוקמיה ונסתרה כעבור שנתיים. אשתו השלישית היתה נערת-זוהר ריקנית, בעלת עבר מפוק-פק, אשה זו ילדה לו בת, ילדתו היחידה, אשר נקראה הלנה, על שם סבתה." על פגישתה עם רוי מספרת ניוטה:

לכל הילדים בנינה יש אבא, ולמה רק לי אין?"

"ידידי, ממשכה ניוטה בסיפוריה, "היו שואלים אותי: עם איזה מין גבר היית רוצה להתחתן?"

"ואני הייתי משיבה: הגבר שאיתו אני רוצה להתחתן איננו קיים. זה צריך להיות גבר שכבר היה נשוי פעם. אסור שיהיה רווק, מפני שרווק לא ירצה לקחת על עצמו שני ילדים. צריך שיהיו לו ילדים משלו, אבל שיהיו גדולים למדי, מפני שאם לא יהיו לו ילדים, הוא לא יאהב את הילדים שלי. אני אינני מסוגלת לספל בילדים, לכן אני רוצה שהוא יהיה עשיר. אינני רוצה להינשא לאדם עני, כיוון שאני עצמי ענייה. לכן גבר כזה איננו קיים!"

חלום

שהתגשם

עבור שנה ושלושה חודשים הלכ-תי עם ידידים לקונצרט של טוסקניני בקארנגי הול. הם הביאו איתם אנגלי אחד,